

การอ่านประเมินค่า

1

2

1

2

การประเมินค่า คือ การตัดสินใจ สิ่งไหนดี มีคุณค่าหรือไม่อย่างไร

ป๋องแป๋งอยากรู้
อ้อมมีจุกไหม
เธอมีจิมไหม
ไม่มีกระรูก

“การอยากรู้นั้นย่อมไม่ผิด แต่เราก็ควรคิดถึงความรู้สึกที่เราไปทำต่อคนอื่นรู้สึกไม่ดีด้วย”

สิริอร จุลทรัพย์ ศาสตราจารย์

ขั้นตอนการวิจารณ์หนังสือ

๓. การตีความ การตีความจะช่วยให้เกิดความกระจ่างในวรรณกรรมมากขึ้น การตีความนั้นต้องอาศัยการวิเคราะห์ และการอธิบายความ การตีความจะช่วยให้เข้าใจเนื้อหาและเจตนาของวรรณกรรมได้ชัดเจนขึ้น

๔. การประเมินค่า การประเมินค่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญของการวิจารณ์หนังสือและเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่จะลงความเห็นว่าคุณหนังสือเรื่องนั้นมีคุณค่าเด่น ด้อยอย่างไร การประเมินค่าหนังสือจะต้องมีความเป็นกลาง ปราศจากอคติ

หัวข้อ

1. การอ่านประเมินค่าคืออะไร?

2. การประเมินค่าการอ่านมีกี่ด้าน ?

3. มีแนวทางและหลักการอย่างไร?

4. มีความสำคัญอย่างไร

หัวข้อ

1. การอ่านประเมินค่าคืออะไร?

2. การอ่านประเมินค่ามีกี่ด้าน ?

3. มีแนวทางและหลักการอย่างไร?

4. มีความสำคัญอย่างไร

1.

การอ่านประเมินค่าคืออะไร?

ขั้นตอนการอ่านประเมินค่าจะต่อเนื่องจากการอ่านวิเคราะห์ วิจาร์ณ เนื่องจากการอ่านเพื่ออธิบายลักษณะของงานเขียนหรือสารที่อ่านว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร มีคุณค่าหรือมีข้อบกพร่องอย่างไร ด้วยเหตุนี้ก่อนที่จะมีการประเมินคุณค่างานเขียน ผู้ประเมินค่าจะต้องวิจารณ์งานเขียน อย่างละเอียด เพื่อทำความเข้าใจตีความหมายที่แฝงเร้น

การอ่านเพื่ออธิบายลักษณะของงานเขียนว่ามีข้อดี มีคุณค่า หรือมีข้อบกพร่องอย่างไรบ้าง ผู้ประเมินจะต้องวิจารณ์งานเขียนโดยละเอียด หยิบยกแต่ละประเด็นมาทำความเข้าใจ วิเคราะห์ ตีความหมายที่ซ่อนเร้นตลอดจนวินิจฉัยคุณค่าที่พบในเนื้อหาทั้งด้านสังคมและด้านอารมณ์และด้านศิลปะการประพันธ์เป็นการอ่านแล้วตัดสินว่า เรื่องที่อ่านดี ถูกต้อง ชัดเจน หรือไม่

เมื่ออ่านแล้วต้องแยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็น
และความรู้สึก จากเรื่องที่อ่าน (สนิท ตั้งทวี : 2538)

"ประเทศหนึ่ง ๆ ต่างมีระบอบการปกครองแตกต่างกันออกไป ประเทศรัสเซีย
ได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่ปกครองด้วยระบบสังคมนิยม ไม่มีศาสนา ไม่มีพระมหากษัตริย์
ถ้าข้าพเจ้าต้องมีชีวิตอยู่ที่นั่นคงจะอดอัดใจมิใช่น้อย เพราะข้าพเจ้าถือว่า
ทั้งสองสถาบันนี้คือ ศูนย์รวมจิตใจของคน"

(การพูดตามนัย เนื้อหา : อรวรรณ ปิรันธน์โอวาท)

ข้อเท็จจริง - ประเทศหนึ่ง ๆ ต่างมีระบอบการปกครองของตนเองไม่เหมือนประเทศอื่น
ประเทศรัสเซียมีการปกครองตามระบอบสังคมนิยม ไม่มีศาสนา ไม่มีพระมหากษัตริย์

ความคิดเห็น - เพราะข้าพเจ้าถือว่าทั้งสองสถาบันนี้ คือศูนย์รวมจิตใจของทุกคน

ความรู้สึก - ถ้าข้าพเจ้าต้องมีชีวิตอยู่ที่นั่นคงจะอึดอัดใจมิใช่น้อย

ข้อเท็จจริง

VS

ข้อคิดเห็น

ข้อเท็จจริง

VS

ข้อคิดเห็น

๑. จังหวัดเชียงรายอยู่ทางตอนเหนือของประเทศไทย

ข้อเท็จจริง

VS

ข้อคิดเห็น

๒. เชียงรายมีภูมิประเทศที่สวยงามน่าอยู่

0:30

แตะหนึ่งเพื่อเปิด

✓ 0

<https://wordwall.net/th/resource/24679657/%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%88%E0%B8%88%E0%B8%A3%E0%B8%87-%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%84%E0%B8%94%E0%B9%80%E0%B8%AB%E0%B8%99>

ร้อยกรอง

VS

ร้อยแก้ว

ร้อยกรอง

โคลง

ฉันท์

กาพย์

กลอน

ร่าย ฯลฯ

VS

ร้อยแก้ว

สารคดี

บันเทิงคดี

เรื่องสั้น

บทความ

ข่าว ฯลฯ

การประเมินคุณค่าต้องใช้สติปัญญาในการพิจารณาตามประเภทของงานเขียน ดังนี้

1. สารคดี สารคดีที่ดีจะต้องเสนอความรู้ที่น่าสนใจ มีความถูกต้อง และน่าเชื่อถือ เสนอความเห็นที่มีเหตุผล เป็นกลาง ใช้ภาษาชัดเจน เข้าใจง่าย

2. บันเทิงคดี เนื้อหาควรเป็นเนื้อหาที่ดีมุ่งไปในทางดี ไม่ใช่ในทางผิดศีลธรรม เรื่องราวต้องก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน และสติปัญญาแก่ผู้อ่าน แนวคิดของเรื่องชัดเจน และมีคุณค่าแก่ผู้อ่าน ตัวละครและฉากมีลักษณะสมจริง และช่วยเสนอแนวคิดของเรื่อง การนำเสนอเรื่องชวนติดตาม ได้รับความสนใจของผู้อ่าน การใช้ภาษาชัดเจน และเข้าใจง่าย

แนวทางประเมินค่างานเขียนนั้น รื่นฤทัย สัจจพันธุ์ (วรรณา บัวเกิด. 2537 : 207-208 ; อ้างอิงจากถึงรื่นฤทัย สัจจพันธุ์. 2526. วรรณกรรมปัจจุบัน. หน้า 47-48) ได้เสนอไว้เป็นดังนี้

1. การประเมินค่าสารคดี พิจารณา ดังนี้

1.1 ความรู้ถูกต้องตามข้อเท็จจริง และน่าเชื่อถือ พิจารณาได้จากเนื้อหาสาระสมบูรณ์เหมาะกับผู้อ่าน คุณวุฒิ ประสบการณ์ของผู้เขียนส่วนประกอบต่าง ๆ ของหนังสือ

1.2 กลวิธีในการนำเสนอที่น่าสนใจ ตั้งแต่การวางโครงเรื่อง การลำดับความ

1.3 สำนวนภาษาเข้าใจง่าย

1.4 การเสนอความคิดเห็นของผู้เขียน เสนออย่างจริงใจเป็นกลาง

2. การประเมินค่าบันเทิงคดี พิจารณาได้ดังนี้

2.1 พิจารณาจากเนื้อหา ได้แก่ โครงเรื่อง เนื้อเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉากและแนวคิด

2.2 พิจารณาจากกลวิธีกลในการนำเสนอ และการใช้เวลา

2.3 พิจารณาจากสิ่งที่ผู้อ่านได้รับ คือ ความคิดพลิตพลิตทางอารมณ์ และความพลิตพลิต

ทางสติปัญญา

3. การประเมินค่าบทกวี พิจารณาจากประเด็นต่อไปนี้

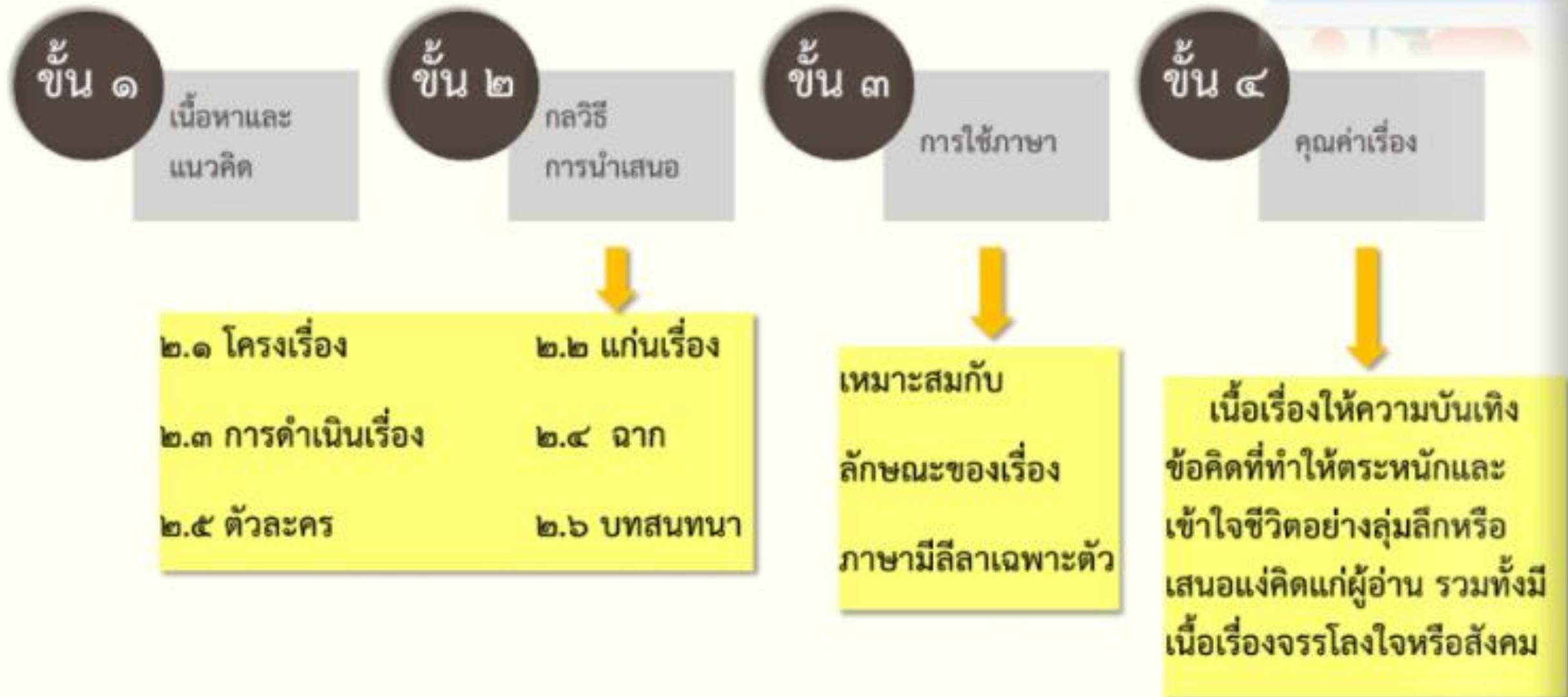
3.1 พิจารณาด้านความงาม ได้แก่ การเลือกสรรคำ ความไพเราะด้านเสียง ความไพเราะของ
ความหมาย

3.2 พิจารณาด้านความคิด ได้แก่ ความคิดที่แปลกใหม่ ความคิดที่ลึกซึ้งและคมคาย ความคิด
ที่มีประโยชน์

ลักษณะวิธีคิดประเมินค่า

คำว่า ประเมินค่า หมายถึง การใช้ดุลพินิจ พิจารณา แล้วตัดสินคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สิ่งนั้นอาจเป็น วัตถุ ผลงาน การกระทำ หรือกิจกรรมใดก็ได้ และในการตัดสินคุณค่าดังกล่าวนี้ เราอาจบ่งชี้ไปได้หลาย ลักษณะด้วยกัน เป็นต้นว่า **สิ่งนั้นดีหรือไม่ดี เป็นคุณหรือเป็นโทษ มีประโยชน์หรือไม่มีประโยชน์** **คุ้มหรือไม่คุ้ม แค่นั้น เพียงไร ขอให้สังเกตคำว่า แค่นั้น เพียงไร**

การประเมินคุณค่าเรื่องสั้น

การประเมินคุณค่าสารคดี

ขั้น ๑

เนื้อหา

- เนื้อหาสะท้อนแนวคิดสร้างสรรค์ที่เป็นสากล หรือแนวคิดเฉพาะตน
- พิจารณาความถูกต้องของเนื้อหาที่นำเสนอ
- การอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำเชื่อถือ

ขั้น ๒

กลวิธี
การนำเสนอ

- ชื่อเรื่องต้องมีความน่าสนใจตรงประเด็น
- เปิดเรื่องอย่างมีศิลปะ ลำดับเรื่องชวนติดตาม ปิดเรื่องอย่างน่าประทับใจ
- เหมาะสมกับเนื้อหา กลับกรองข้อมูล นำเสนอในรูปแบบที่เหมาะสมถูกต้องตามข้อเท็จจริงที่ผู้อ่านควรรู้ เกิดประโยชน์ต่อสังคม ไม่สอดแทรกความคิดเห็นส่วนตัว

ขั้น ๓

การใช้ภาษา

- เลือกใช้คำ ภาษา สำนวน ถูกต้องชัดเจน
- หากจำเป็นต้องใช้ภาษาต่างประเทศควรมีการอธิบายให้ชัดเจนด้วยเพื่อให้ผู้อ่าน

ขั้น ๔

คุณค่าสารคดี

- เป็นงานที่เรียบเรียงขึ้นจากเรื่องจริงที่ให้ทั้งความรู้ ความคิด และสอดแทรกความบันเทิง
- ช่วยเพิ่มพูนความรู้ความคิด เปิดโลกทัศน์ของผู้อ่านให้กว้างไกล ทำให้เป็นคนที่มีความรู้ที่ทันสมัยทันโลกตลอดเวลา

การประเมินคุณค่ากวีนิพนธ์

ขั้น ๑

เนื้อหา

- สะท้อนแนวคิดสร้างสรรค์
มีความเป็นสากล
สะท้อนแนวคิดเฉพาะตน

ขั้น ๒

รูปแบบ
คำประพันธ์

- พิจารณาจากการมีรูปแบบตามฉันทลักษณ์
หรือประยุกต์จากฉันทลักษณ์เดิม
หรือมีรูปแบบที่คิดขึ้นเอง
- รูปแบบนั้นมีความเหมาะสมกับเนื้อหา

ขั้น ๓

ความงาม
การประพันธ์

- มีการเล่นเสียง
- การสรรคำ
- การใช้โวหารภาพพจน์
อย่างมีชั้นเชิงและ
มีการเสนออย่างมีเอกภาพ

ขั้น ๔

คุณค่า
กวีนิพนธ์

- บทกวีก่อให้เกิดอารมณ์สะเทือนใจ
สร้างจินตนาการ ให้ข้อคิด
ทำให้ตระหนักและเข้าใจชีวิต
อย่างลุ่มลึก
หรือ เสนอแนวคิดแก่ผู้อ่านและ
มีโครงเรื่องจรโลงสังคม

ใจเราตรงกันไหม

จากเอกสารวิชาการส่วนบุคคล เรื่อง ประชาธิปไตย หลักพื้นฐานสำหรับสามัญชน โดย ดร.แสงชัย อภิชาติธนพัฒน์ วิทยาลัยรัฐธรรมนุญ สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ระบุว่า ประชาธิปไตย คือ การปกครองโดยประชาชน อำนาจอสูงสุดเป็นของประชาชน ประชาชนทุกคนจึงมีสิทธิและเสรีภาพ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติและอยู่เหนืออำนาจรัฐ รัฐจะก้าวล่วงเข้ามาจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนไม่ได้

เห็นด้วยหรือไม่
อย่างไร

2.

การอ่านประเมินค่ามีกี่ด้าน ?

2.

การอ่านประเมินค่ามีกี่ด้าน ?

ด้านการใช้ภาษา

การใช้ภาษา

การใช้คำที่สละสลวยเหมาะสม

ด้านเนื้อหา

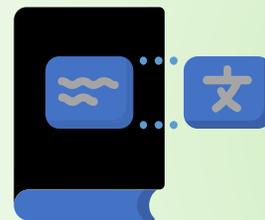
ที่มีสาระเป็นข้อเท็จจริง

ด้านสังคม

อาจมีเนื้อหาตามสภาพสังคม

เช่น ภูมิภาค ภาษาถิ่น

การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิต

เป็นความรู้ใหม่ ๆ ข้อคิดใหม่ ๆ

ในการดำเนินชีวิต

YouTube : The lyrics channel

2.

การอ่านประเมินค่ามีกี่ด้าน ?

ด้านการใช้ภาษา

การใช้ภาษา

การใช้คำที่สละสลวยเหมาะสม

ด้านเนื้อหา

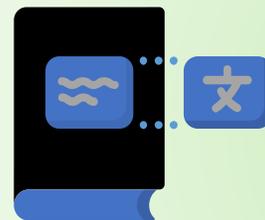
ที่มีสาระเป็นข้อเท็จจริง

ด้านสังคม

อาจมีเนื้อหาตามสภาพสังคม

เช่น ภูมิภาค ภาษาถิ่น

การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิต

เป็นความรู้ใหม่ ๆ ข้อคิดใหม่ ๆ

ในการดำเนินชีวิต

14

11

12

ไอ้มาเถิดหนากระไรแม่มา

2.

การอ่านประเมินค่ามีกี่ด้าน ?

ด้านการใช้ภาษา

การใช้ภาษา

การใช้คำที่สละสลวยเหมาะสม

ด้านเนื้อหา

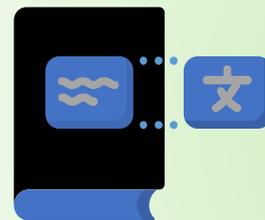
ที่มีสาระเป็นข้อเท็จจริง

ด้านสังคม

อาจมีเนื้อหาตามสภาพสังคม

เช่น ภูมิภาค ภาษาถิ่น

การนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิต

เป็นความรู้ใหม่ ๆ ข้อคิดใหม่ ๆ

ในการดำเนินชีวิต

3.

มีแนวทางและหลักการอย่างไร?

3.

มีแนวทางและหลักการอย่างไร?

1. ทำความเข้าใจหรือทำ
ความรู้จักสิ่งที่เราจะ
ประเมินให้ชัดเจนก่อน

2. พิจารณาว่าจะใช้เกณฑ์
อะไรเป็นเครื่องตัดสินคุณค่า
ของสิ่งที่เราจะประเมิน

3. ถ้าจะประเมินค่าโดยใช้
เกณฑ์ อาจเปรียบเทียบกับ
หลักฐานอื่นซึ่งมีความ
สมเหตุสมผลพอที่จะ
นำมาเปรียบเทียบกันได้
และควรจะต้องกล่าวถึง
หลักฐานเหล่านั้นให้
ชัดเจนด้วย

หลักการอ่านประเมินคุณค่า

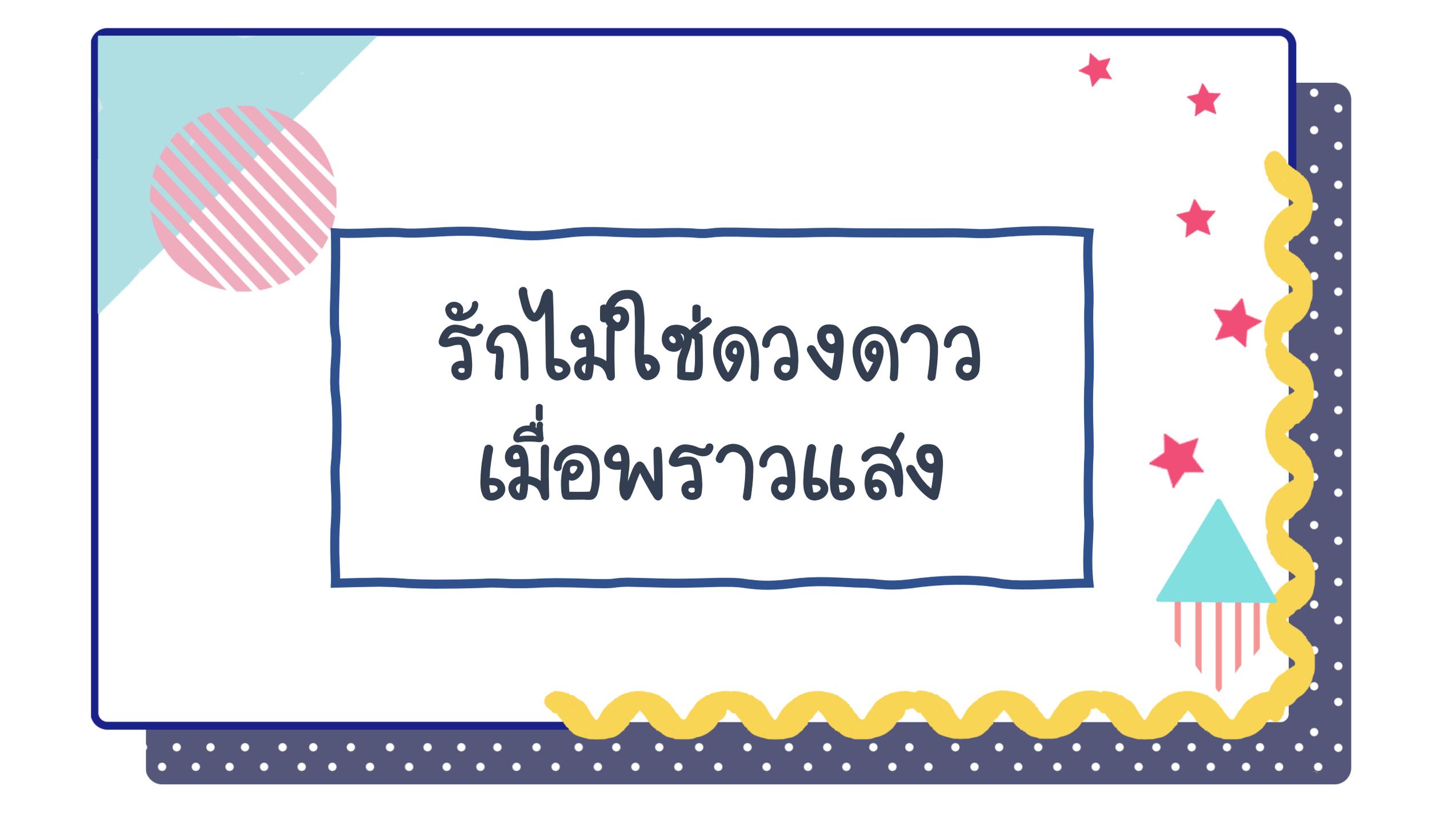
1. ต้องรู้จักหนังสือ
หรืองานเขียนประเภทนั้น ๆ

2. อ่านหนังสืออย่างละเอียดถี่ถ้วน
พิจารณาเนื้อหาและส่วนประกอบเนื้อหา

3. ตีความเนื้อหา

4. ประเมินค่าเป็นการตัดสินว่า
สิ่งที่อ่าน น่าเชื่อถือ มีความสมบูรณ์ถูกต้อง
หรือไม่ โดยใช้เหตุผลประกอบ

รักไม่ใช่ดวงดาว
เมื่อพรากแสง

วันนี้เสื่อคู่ วันหน้าผ้าขี้ริ้ว

เสื่อคู่ เสมือนเป็นตัวแทนของภาวะและช่วงเวลาแห่งความสุขสองคน มันไม่อาจคงอยู่
ได้ตลอดกาล ตลอดเวลา ต้องมีกลายสภาพไป ยิ่งเก็บไว้นานจนเก่า ใครเจอก็อาจคิดเอาได้
ว่านี่มันผ้าขี้ริ้ว ความรู้สึกและห่วงรักรักกับคนรักก็เช่นกัน วันหนึ่งย่อมจากเราไป ไม่ว่าจะจากเป็น
จากตาย โรยรา ล่วงเลย...

1. เนื้อหาดีหรือไม่

2. ข้อคิดที่ได้รับ

A wooden sign with a curved top edge, hanging from a rope. The sign is light brown with a visible wood grain. The Thai text 'ตัวอย่าง' (Example) is written in the center in a bold, yellow, sans-serif font. The background is a soft-focus outdoor scene with green grass, a blue sky, and a white structure.

ตัวอย่าง

ตัวอย่าง

ฟังได้รู้เรื่อง

เปรียบลิ้นขึ้นน้ำตาล

ฟังได้รู้ความ

เปรียบจวกตักใดใด

ก็ปราดเปรื่องปรีชาชาญ

รู้รศหวานซาบซ่านใจ

วิชาทราวมจะงามโฉน

ไปรู้รศหมดทั้งมวล

(ฟังได้รู้ความ ของ ชิต บุรทัต)

ตัวอย่าง

บทร้อยกรอง ฟังใดได้รู้เรื่อง เป็นการเปรียบเทียบถึงหลักและความสำคัญของการฟังว่า เมื่อรับฟังสารแล้วต้องรู้เรื่อง เข้าใจความคิดที่สื่ออยู่ในเรื่องนั้น จึงจะเป็นผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งตรงกันข้ามเมื่อรับฟังสารแล้วไม่เข้าใจก็จะไม่เกิดความรู้ ทำให้การฟังลุ่มเหลว ดังนั้นจึงควรฝึกฝนการฟังของตนเอง

บทร้อยกรองนี้มีคุณค่าในด้านเนื้อหา คือ ให้แนวคิดในการฟังว่าต้องฟังให้เข้าใจความจึงจะเกิดประโยชน์หรือประสบความสำเร็จในการฟัง และมีการใช้คำเปรียบเทียบ “เปรียบลิ้นขึ้นน้ำตาลเปรียบจวักตักใดใด ไปรู้รสหมดทั้งมวล” ซึ่งทำให้เห็นภาพชัดเจน

ตัวอย่าง การประเมินคุณค่ากวีนิพนธ์

มิ่งขวัญชาวนา

เชิญมาลัยรวงข้าวเกล้าคลอคล้อง
เชิญบัลลังก์ฟางทองมารองนั่ง
เชิญแผ่นดินร่มเย็นเป็นเวียงวัง
เชิญแผ่นดินฟ้าเป็นหลังสร้างเขตคาม
กินข้าวอย่าให้หกตกเกลื่อนกลาด
ข้าวทุกเม็ดเหมือนพระธาตุพิทักษ์สยาม
ล้วนเลือดเนื้อเหงื่อรินแผ่นดินงาม
ป้อนปากอยู่ทุกยามเป็นเลือดเนื้อ
ล้วนเลือดเนื้อทั้งนั้นในงานข้าว
สะอาดขาวผ่องพิสุทธ์ดุจดาวเหนือ
บำรุงเลี้ยงชีวิตอยู่ซิดเชื้อ
บังเกิดเกื้อก่อสภณธ์เป็นคนไทย
จงกินข้าวอย่าให้เหลือเลยสักเม็ด
คุณค่าข้าวคือเพชรพิเศษสมัย
ประมวลธาตุดินน้ำล้าลมไฟ
มาบรรจงเจียรระไนให้คนกิน
กินอะไรไม่ถูกลิ้นเหมือนกินข้าว

คือสิ้นชาวชนสยามประจำถิ่น

ร่วมเลือดเนื้อท้องนาทั่วธานี

ล้วนร่วมแดนแผ่นดินแผ่นดินเดียวกัน

ขวัญเอยขวัญข้าวขวัญชาวนา

พสุธาร่มเย็นเป็นมิ่งขวัญ

ร้อยมาลัยรวงข้าวหลากเผ่าพันธุ์

น้อมภักดิ์วันหน้าบูชาชาวนาไทย ฯ

(มิ่งขวัญชาวนา : เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์)

แนวทางกำรประเมินคุณค้ำกวีนิพนธ์ มิ่งขวัญชวชนา มีดังนี้

๑) เนื้อหา สะท้อนแนวคิดเกี่ยวกับข้าวและชวชนาว่า ข้าวแต่ละเมล็ดได้มำจากความเหนียว ยำกของชวชนา ไม่ควรงินข้าวให้หกเกลื่อนกลำดหรือเหลือทิ้ง ข้าวไทยจำกชวชนาไทยได้เลี้ยงชีวิต คนไทยให้เติบโต ข้าวและชวชนาจึงสมควรได้รับการบูชากราบไหว้ด้วยสำนึกในบุญคุณ

๒) รูปแบบกำรประพันธ์ กวีเลือกใช้กลอนสุภำพซึ่งมีรูปแบบถูกต้องตำมฉันทลักษณ์ใน กำรนำเสนอนำอหำ เป็นการเลือกใช้รูปแบบได้เหมำะสมกับเนื้อหำ เพราะกลอนสุภำพแต่ละวรรค ใช้คำได้มำก กวีสมำรถใช้คำที่ไพเราะได้มำกมำยในแต่ละวรรค กลอนสุภำพมีท่วงทำนองไพเราะ ไม่ว่ำจะอ่านเป็นทำนองสำมัญหรือทำนองเสนำะ เหมำะสมกับกำรบรรยายเรื่องที่มีเนื้อหำลึกซึ้ง กินใจ

๓) ความงำมด้ำนกำรประพันธ์ มีดังนี้

๓.๑) กำรสรรคำได้เหมำะสม โนบทแรกหรือ ๔ วรรคแรก ซึ่งเป็นการเปิดเรื่อง กวี เลือกใช้คำที่ไพเราะกินใจ เช่น มำลย์รวงข้าว บัลลังก์ฟำงทอง แผ่นดินร่มเย็น เชิญแผ่นฟ้าและ ยังมีคำไพเราะในวรรคอื่นๆ อีกหลำยคำ เช่น พระธำตุพิทักษ์สยาม ผ่องพิสุทธิ์ ก่อสกนธ์ เป็นต้น

๓.๒) กำรเลือกใช้คำที่มีเสียงเสนำะ กวีสร้ำงคำให้มีเสียงเสนำะด้ำนกำรใช้สัมผัส โดย เฉพะสัมผัสในวรรค ซึ่งมีทั้งสัมผัสสระและสัมผัสพยัญชนะ เช่น

เชิญมำลย์รวงข้าวเคล้ำคลอคล้อง สัมผัสพยัญชนะ ได้แก่ เคล้ำ-คลอ-คล้อง

เชิญแผ่นดินร่มเย็นเป็นเวียงวัง สัมผัสสระ ได้แก่ เย็น-เป็น และสัมผัสพยัญชนะ

ได้แก่ เวียง-วัง

บังเกิดก่อก่อสกนธ์เป็นคนไทย สัมผัสสระ ได้แก่ สกนธ์-คน และสัมผัสพยัญชนะ

ได้แก่ เกิด-ก่อ-ก่อ-สกนธ์

๓.๓) การใช้โวหารภาพพจน์ กวีใช้โวหารอุปมาและอุปลักษณะอย่างมีชั้นเชิง ดังนี้

โวหารอุปมา ได้แก่

- ข้าวทุกเม็ดเหมือนพระธาตุพิทักษ์สยาม
- สะอาดขาวผ่องพิสุทธิดุจดาวเหนือ

โวหารอุปลักษณะ ได้แก่

- เชิญแผ่นดินร่มเย็นเป็นเวียงวัง
- เชิญแผ่นดินฟ้าเป็นหลังสร้างเขตคาม
- คุณค่าข้าวคือเพชรพิเศษสมัย

๔) คุณค่าของกวีนิพนธ์ กวีนำเสนอแนวคิดไม่ซับซ้อนทำให้เข้าใจได้ง่ายว่ากวีต้องการให้

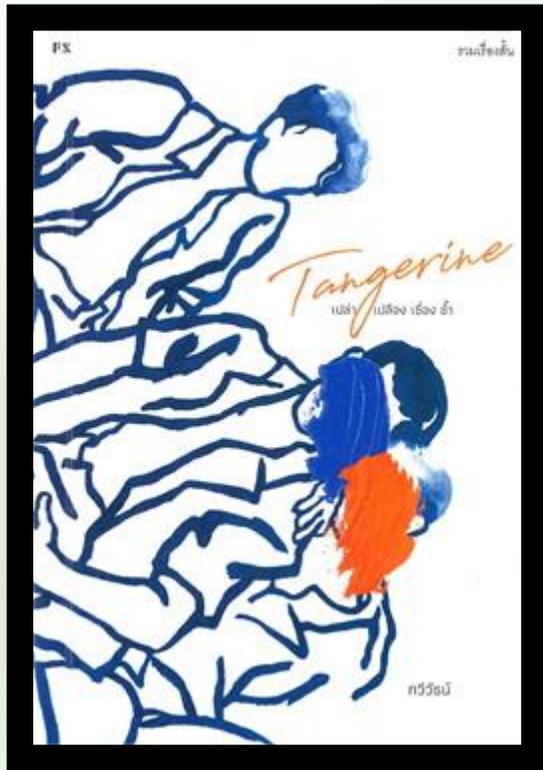
คนไทยเห็นความสำคัญของชาวนาไทย ผู้ผลิตข้าวซึ่งเป็นอาหารหลักของคนไทย ดังกวีได้กล่าวไว้ว่า "กินอะไรไม่ถูกลิ้นเหมือนกินข้าว" โดยให้ข้อคิดว่าเมื่อกินข้าวต้องกินอย่างสุภาพ เคารพเม็ดข้าวและที่มาของข้าว อย่ากินข้าวให้หก กินให้หมดจาน เพราะกว่าจะได้เป็นข้าวสุกสีขาบบนจานนั้น ชาวนาไทยต้องลงทุนลงแรงมาก จึงนับได้ว่ากวีนิพนธ์เรื่อง "มิ่งขวัญชาวนา" ให้ข้อคิดทำให้ตระหนักถึงคุณค่าของข้าวและความสำคัญของชาวนาได้เป็นอย่างดี

การประเมินคุณค่างานเขียนเป็นการตัดสินคุณค่าของงานเขียนซึ่งผู้อ่านต้องวิเคราะห์แยกแยะรายละเอียดของเรื่องทีอ่าน ผ่านกระบวนการตีความ ก่อนที่จะประเมินคุณค่าโดยใช้วิจารณ์คุณค่าตัดสินอย่างมีเหตุผล การประเมินคุณค่างานเขียนจึงต้องอาศัยทั้งความรู้และประสบการณ์ของผู้ประเมิน นอกจากนี้ยังต้องอาศัยจิตใจที่ปราศจากอคติ เพื่อให้การประเมินคุณค่างานเขียนมีความเที่ยงตรง น่าเชื่อถือ

การประเมินคุณค่างานเขียนเป็นพัฒนาการอีกขั้นหนึ่งของการรับสาร ซึ่งเราควรฝึกฝนทักษะการประเมินคุณค่าเรื่องทีอ่านอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเห็นคุณค่าของงานเขียนทีอ่านและเป็นพื้นฐานในการนำไปพัฒนางานเขียนของตนเองต่อไป

จากบทวิจารณ์เรื่อง Tangerine เปลา เป็ลียง เชื่อง ซ้า

ผู้วิจารณ์ คือ อาทิตย์ ศรีจันทร์

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่น่าสนใจและควรพูดถึงใน 'Tangerine เปลา เป็ลียง เชื่อง ซ้า' นี้ก็คือ การพรรณนาถึงฉากเช็กซ์ในเรื่องสั้น การเขียนเรื่องเช็กซ์ในวรรณกรรมนั้นเป็นศิลปะที่ต้องอาศัยความประณีตบรรจงมากในการเขียน เพราะมันคือการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ทางร่างกาย ความละเอียดอ่อนและซับซ้อนทางอารมณ์ของตัวละครที่มีแรงขับเคลื่อนจากร่างกายนั้นเป็นสิ่งที่สอดประสานกันอย่างยิ่งจะละเลยหรือขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปไม่ได้ เพราะมันไม่เพียงทำให้ผู้อ่านรู้สึกเกิดอารมณ์ รู้สึกร่วม

วิจารณ์เรื่องสั้น เรื่อง สายน้ำ

การประเมินค่า

1. คุณค่าด้านสังคม

ตัวละครสายน้ำ ทำให้เราเห็นความสำคัญของสังคมเป็นอย่างดี คนเราถ้าจะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้จะต้องรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสังคมอยู่เสมอ จะเห็นได้ว่าในช่วงแรกสายน้ำนั้น ใช้เวลาอยู่กับตัวเองและสังคมโซเชียลมากเกินไป จนไม่รู้เรื่องราวของสังคมรอบตัว แต่สุดท้ายสายน้ำก็ได้เรียนรู้และปรับตัวเข้ากับสังคมรอบตัวของเขาได้จากการเข้าร่วมแข่งขันพายเรือและเป็นสิ่งที่ทำให้เขาได้พบกับความสุขในการใช้ชีวิตที่แท้จริง อีกทั้งยังทำให้เห็นถึงความมีน้ำใจของสังคมชนบทที่มีต่อกัน จากฉากศาลาท้ายหมู่บ้าน ที่ทุกคนต่างช่วยกันเข็นเรือลงแม่น้ำ

วิจารณ์เรื่องสั้น เรื่อง สายน้ำ

การประเมินค่า

2. คุณค่าด้านการดำรงชีวิต จะเห็นได้ว่าเรื่องสั้นเรื่องนี้ได้สะท้อนวิถีชีวิตของคนในชุมชนริมแม่น้ำมูลออกมาได้อย่างชัดเจน แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของแม่น้ำต่อการดำรงชีวิตของคนริมน้ำ ที่ใช้พึ่งพาอาศัยแม่น้ำในการทำมาหากิน จากฉากที่พ่อของสายลมและสายน้ำหาปลาอยู่ที่แม่น้ำมูล เพื่อที่จะนำมาทำอาหาร

วิจารณ์เรื่องสั้น เรื่อง สายน้ำ

การประเมินค่า

3. คุณค่าด้านการอนุรักษ์ประเพณีท้องถิ่น

คุณค่าด้านนี้เป็นคุณค่าที่เด่นชัดของเรื่อง ซึ่งก็ทำให้เราเห็นถึงความร่วมมือร่วมใจของคนในชุมชนที่มีต่อการจัดงานประเพณีแข่งเรือนี้เป็นอย่างมาก สายลม ซึ่งเป็นตัวละครที่สะท้อนคุณค่าด้านนี้ออกมาได้อย่างชัดเจน เขาทุ่มเทและความพยายามที่จะทำให้การแข่งขันเรือครั้งนี้ออกมาดี ไม่ใช่เพียงแค่ต้องการรางวัลหรือชัยชนะ แต่เขาต้องการที่จะสืบสานประเพณีนี้ให้คงอยู่ต่อไป เหมือนกับชาวบ้านทุก ๆ คน เขาจึงมันซ้อมทุกวันเพื่อการนี้ และสายน้ำ ตัวละครที่ผู้เขียนสร้างให้เป็นตัวละครที่เป็นคนหนุ่มสมัยใหม่ ไม่สนใจในประเพณีท้องถิ่นนี้ ให้เป็นอีกคนที่ร่วมสืบสานประเพณีด้วย ซึ่งก็สะท้อนให้เห็นว่า **แม้ว่ายุคสมัยที่เปลี่ยนไปมีเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทกับชีวิตคนเรามากเพียงใด ก็ไม่สามารถที่จะเข้ามาทำให้ประเพณีวัฒนธรรมเปลี่ยนไปหรือเลือนหายไปตามกาลเวลาที่ผ่านมาได้**

เงาแห่งความคิด
แสงสว่างแห่งความรู้

อวิช คณิตกุล

แรกเริ่มที่มนุษย์เกิดมาเป็นทารก ธรรมชาติไม่ได้ให้ความรู้มาพร้อมกับการเกิด แต่ให้ความรู้สึกและความต้องการมา เช่น ความทุกข์ ความกลัว ความเจ็บปวด และอาการของความหิวโหย ส่วนความคิดซึ่งมีลักษณะห่างไกลความรู้ที่เป็นจริง เปรียบเป็นเงาสลัวของความรู้ ฉะนั้น ความคิดของมนุษย์จึงมีมากมายกว่าความรู้

มนุษย์มีความคิดและความต้องการไปสวรรค์ เงาแห่งความคิดที่มีรสลัวของสังคมจึงมีมากกว่าแสงสว่างที่แจ่มจรัส ชีวิตจึงมีความมืดมัวมากกว่าชีวิตที่แจ่มใส

มนุษย์ยังไม่ล่วงรู้ถึงสังขารมโนในความสัมพันธ์ของร่างกาย ความกลัวสลับซับซ้อนของจิตใจ และความสลับซับซ้อนของจิตวิญญาณที่มีความสำคัญและมีผลกระทบยิ่งในตัวของมนุษย์เอง

ความคิดหากเปรียบเทียบเป็นวัตถุก็เป็นเพียงวัตถุที่อยู่ห่างไกล ความคิดจึงมีสภาพเหมือนเงา ส่วนความรู้ถ้าเปรียบเป็นวัตถุก็เป็นวัตถุที่อยู่ใกล้มนุษย์ เพราะมีแสงสว่างที่ชัดเจน ตัวอย่างของการเทียบเคียงความรู้กับความคิดอย่างหนึ่งในวิชาจิตวิทยาสากล ในเรื่องของแสงและเงา (Light and Shadow)

ข้อเปรียบเทียบดังกล่าว กล่าวไว้ว่า ความแจ่มชัดของแสงและความสลัวของเงาทำให้คนเรามองเห็นสิ่งที่ทำให้เรารู้สึกเกี่ยวกับความลึก และเกี่ยวกับระยะความห่างไกลได้ถูกต้อง ดังนี้คือ

"วัตถุใดที่มีแสงสว่างชัดเจน จะทำให้ดูว่าวัตถุนั้นอยู่ใกล้ หากวัตถุนั้นของใดมีแสงสว่างไม่ชัดเจนมนุษย์จะทำให้เห็นว่าวัตถุนั้นอยู่ห่างไกล หลักการอันนี้จิตกรหรือศิลปินใช้สำหรับแต่งเติมวัตถุให้เห็นว่าอยู่ไกลและอยู่ใกล้รูปนั้นๆได้"

ความคิดส่วนใหญ่มักจะเป็นไปในเรื่องของการจินตนาการหรือจินตภาพ คือการสร้างภาพขึ้นในจิตใจ เป็นภาพที่เกิดขึ้นจากความนึกคิดว่าควรจะเป็นเช่นนั้น แต่ความจริงอาจไม่ใช่เช่นนั้น

ความจริงที่จริงจึงจำเป็นต้องมีความสว่างแจ่มแจ้งด้วยเหตุผล ความเชื่อหรือความศรัทธาอาจเป็นเพียงเงาของความคิด อาจเป็นจริงก็ได้ไม่จริงก็ได้ แสงสว่างแห่งความรู้เท่านั้นจึงจะเป็นความรู้จริง หากมีผู้สงสัยในการตัดสินใจในเรื่องเกี่ยวกับความเชื่อว่าเป็นเพียงความคิด สิ่งไหนจึงจะเรียกว่าความรู้ ในหลักพุทธธรรมให้ทางเลือกเพื่อตัดสินใจและแนะนำวิธีปฏิบัติเพื่อให้หมดความสงสัยไว้ในกาลามสูตรว่า

- อย่าเชื่อด้วยการฟังตามๆกันมา
- อย่าเชื่อด้วยการถือสืบปฏิบัติติดต่อกันมา
- อย่าเชื่อด้วยคำเล่าลือ
- อย่าเชื่อด้วยการอ้างว่ามีในตำรา

- อย่าเชื่อเพราะเห็นว่าถูกต้องหลักตรรกะ
- อย่าเชื่อโดยอนุমানเอา
- อย่าเชื่อด้วยการไตร่ตรองตามอาการที่ปรากฏ
- อย่าเชื่อเพราะเห็นว่าตรงกับทฤษฎีที่ยอมรับแล้ว
- อย่าเชื่อเพราะเห็นว่าน่าจะเป็นไปได้
- อย่าเชื่อเพราะเห็นว่าสมณะนี้เป็นครูเรา

จากหลักพุทธธรรมของการตัดสินใจให้ทางเลือกในความเชื่อก็คือ ข้อพิจารณาในความคิดที่มีฐานะเพียงเงาของความรู้ ซึ่งเป็นแสงสว่างที่ชัดเจน ชีวิตคนส่วนใหญ่ในสังคมจึงไม่ต้องฝากกระดูกไว้กับสิ่งที่แฝงเร้นอันเป็นการทำให้ชีวิตมืดมัวสลัว ความมืดมัวสลัวทำให้ชีวิตเดินผิดพลาตหนทางหรือเกิดอุบัติเหตุ

ความรู้ที่แท้ที่เปรียบเสมือนแสงสว่างยังคงค่อนข้างหายากยิ่ง เพราะสังคมยังมีสิ่งมอมเมาทั้งในเรื่องของธุรกิจ การเมือง การโฆษณาประชาสัมพันธ์ และที่สำคัญคือการดึงเอาศาสนาลงไปเป็นเครื่องมือ อีกทั้งบางประเภทที่มีลักษณะคล้ายกระสุนของสังคม กระสุนเป็นชื่อของมีชนิดหนึ่งที่เข้าสิงในตัวคน และชอบกินของโสโครก

สังคมที่อยู่ในความมอมเมาและมีมืดมัวไปด้วยเงาของความคิด เป็นไปตามความพึงพอใจของผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่า คงยากที่จะให้ความรู้ที่เปรียบเหมือนแสงสว่างที่จะแสวงหาข้อเท็จจริงอันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่เป็นปัญหาอย่างยิ่งของชาติบ้านเมือง เช่น

เรื่องของยาเสพติด และปัญหาการโกงกินบ้านเมือง มองไม่เห็นว่าจะมีวิธีการใดในการใช้ความคิด ซึ่งเปรียบเสมือนเพียงแคเงาสลัวในความรู้เกี่ยวกับการศึกษางานการพระศาสนา เพื่อจะนำไปแก้ปัญหาก็เพื่อให้เกิดความรู้แจ้งเห็นจริง หากความคิดยังปิดบังความรู้ ก็ไม่ต่างกับยักษ์ราหูที่มีเงาอันทะมึนของความร้ายแรงมาสร้างความมืดมิดให้กับแสงสว่าง แม้กระทั่งดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์

ดวงจิตของมนุษย์ที่แฝงทับด้วยเงาของความโลภ ความโกรธและความหลง แสงสว่างแห่งความรู้จริงก็ยากที่จะสาดส่องเข้ามาในชีวิต

อ่านวิจารณ์และประเมินค่างานเขียนเรื่องเงาแห่งความคิดแสงสว่างแห่งความรู้ ของ
ธวัช คณิตกุล ในคอลัมน์ จิตวิทยาสู่จิตวิญญาณที่เป็นสากล หนังสือพิมพ์สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์
บทความเรื่องนี้เป็นงานเขียนประเภทเสนอทรรศนะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของความรู้
และความคิดของมนุษย์ ผู้เขียนนำเสนอโดยใช้วิธีการเปรียบเทียบความรู้ความคิดของมนุษย์กับความ
สว่างคือแสงและความมืดคือเงา ผู้เขียนโยงใยแสงเงาไปสู่ความใกล้ไกลของสิ่งที่มองเห็นเมื่อพิจารณา
ประกอบกับเนื้อหาที่มี ๒ ส่วนคือส่วนทรรศนะของความรู้ความคิด กับส่วนปัญหาของบ้านเมือง ทำให้
เข้าใจได้ว่าวัตถุประสงค์แท้จริงของผู้เขียนคือการแสดงความปรวิติตเกี่ยวกับปัญหาบ้านเมือง เพราะผู้
เขียนเห็นว่าจนแม้ขณะนี้หนทางที่จะใช้ความรู้มาแก้ไขปัญหายาเสพติด ปัญหาการโกงชาติบ้านเมือง
นั้นยังไม่ปรากฏ หนทางนั้นยังอยู่ห่างไกลความเป็นไปได้จริงเนื่องจากผู้คนในชาติไม่ว่าจะอยู่ในระดับ
ใด ล้วนแล้วแต่หมกมุ่นอยู่ในเงามืดของความโลภ ความโกรธและความหลง บ้านเมืองอยู่ในสภาพที่
เรียกว่าวุ่นวายอยู่กับ เงิน (ธุรกิจ) อำนาจ(การเมือง) และความหลอกลวง(ประชาสัมพันธ์) มีผลทำให้
ศาสนามัวหมองลง

ลักษณะการใช้ภาษาและการนำเสนอเนื้อหาทำให้ผู้อ่านรู้สึกได้ถึงความเป็นนักคิดของผู้เขียน ในขณะที่ผู้เขียนเสนอเรื่องเกี่ยวกับความรู้ความคิดตลอดจนเสนอทรรศนะประเด็นปัญหาต่างๆ อยู่นี้ ผู้เขียนกลับมิได้ชี้ถึงวิธีสร้างความรู้หรือแนะแหล่งที่จะแสวงหาความรู้จริงอันจะสามารถนำมาใช้แก้ปัญหาบ้านเมืองตามที่ปริวิตกโดยที่ผู้เขียนใช้คำว่า "มองไม่เห็นว่าจะมีวิธีการใดในการใช้ความคิด" จึงทำให้ข้อเขียนนี้ไม่อาจสมบูรณ์ด้วยคุณประโยชน์อย่างแท้จริง เพราะนอกจากจะไม่ทำให้อ่านเกิดประกายความคิดแล้วยังทำให้อ่านมองเห็นว่าผู้เขียนเองก็ยังคงอยู่ในเงามืดของความคิดอยู่เช่นเดียวกับผู้มีหน้าที่แก้ไขทั้งหลายในบ้านเมือง แต่อย่างไรก็ตามแม้งานเขียนนี้จะไม่ทำให้อ่านหลุดพ้นไปสู่ความสว่างในความรู้จริงเกี่ยวกับหนทางแก้ไขปัญหาบ้านเมืองได้ในขณะอ่าน งานเขียนนี้ก็ยังมีส่วนที่สร้างความหวังอันเป็นขวัญและกำลังใจว่าสักวันหนึ่งคงมีผู้ที่หลุดพ้นความมืดไปสู่ความสว่างและเป็นผู้ที่เปิดโอกาสที่ทำให้สังคมไทยหลุดพ้นจากเงามืดได้ นอกจากนี้การใช้ภาษาในบางตอนนั้นยังไม่ชัดเจนนัก เพราะผู้เขียนไม่สื่อตรง เช่น "สังคมที่อยู่ในความมอมเมาและมีดมัวไปด้วยเงาของความคิด เป็นไปตามความพึงพอใจของผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่า" เป็นสำนวนภาษาที่สื่ออย่างไม่ตรง ทั้งๆ ที่ดูเสมือนจะสื่อตรง ทั้งนี้เพราะผู้อ่านไม่อาจคาดเดาได้ว่า โดยแท้จริงแล้วผู้เขียนมีความรู้จริงเกี่ยวกับผู้ที่อยู่เบื้องหลังปัญหาทั้งหลายนี้หรือไม่ หรือเป็นเพียงพูดไปตามลักษณะของนักคิด อีกทั้งสำนวนภาษาในลักษณะทำให้อ่านรู้สึกว่าคุณเขียนนั้นรู้เรื่องราวอยู่เพียงผู้เดียวแต่ยังมีประสงค์จะเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบอันอาจจะเนื่องจากเงื่อนไขใดเงื่อนไขหนึ่ง จึงไม่อาจสื่อให้อ่านเข้าใจถึงแก่นได้

หากย้อนกลับไปพิจารณาชื่อเรื่อง การตั้งชื่อเรื่องจะมีลักษณะแสดงความคิดเห็น
ปรัชญา ที่ทำให้ผู้อ่านคาดเดาก่อนอ่านว่า เนื้อหาภายในเรื่องคงจะบอกเล่าถึงความขัดแย้งประเด็นใด
ประเด็นหนึ่งระหว่างความเชื่อกับความจริง แต่เมื่อได้ลงมืออ่านแล้วจึงเกิดความคิดรวบยอดได้ถึง
ความสัมพันธ์ของความคิดและความรู้ว่าคุณคิดคืออะไร ความรู้คือแสงสว่าง ซึ่งต่างไปจากการคาด
เดาในตอนต้น จึงเป็นข้อสนับสนุนที่ว่าผู้เขียนนั้นไม่สื่อให้ผู้อ่านเข้าใจถึงแก่นของเรื่องได้

คุณค่าของงานเขียนนอกจากจะสร้างความหวังแก่ผู้อ่านดังที่กล่าวไว้แล้ว ยังมีส่วนที่
ทำให้ผู้อ่านเกิดความชุกคิดได้เกี่ยวกับความคิด ความเชื่อ ในเรื่องอื่นๆที่นอกเหนือไปจากเรื่องยาเสพ
ติด และการโกงกิน ซึ่งความชุกคิดได้นี้จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป

บทวิจารณ์นวนิยาย เรื่อง ผู้ดี ผู้วิจารณ์คือนิลวรรณ ปิ่นทอง

แม้จะมีใช้เรื่องโลดโผน หนังสือเรื่องนี้ชวนอ่านและให้ความเพลิดเพลินเป็นอย่างดี เหตุหนึ่งของคุณสมบัติอันนี้อยู่ที่การบรรยายลักษณะและอุปนิสัยของบุคคลในท้องเรื่อง ซึ่งผู้แต่งทำได้อย่างงดงาม ตัวละครแทบทุกตัวมีลักษณะพิเศษประจำที่ทำให้เป็นตัวเองเป็นบุคคลหนึ่งเหมือนหนึ่งดังในชีวิตจริงถ้าเราปิดหนังสือ แล้วมองดูบุคคลในชีวิตจริง จะเห็นคนเช่น “นางพร้อม” “สุดใจ” “คุณวาง” และคุณหญิงบริหารฯ” อยู่ทุกหนทุกแห่ง ถึงบุคคลที่ยกมา กล่าวจะไม่ใช้ตัวละครสำคัญ ความสามารถที่บรรยายให้เกิด ความรู้สึกที่ว่าตัวละครเหล่านี้ คือ “คนจริง ๆ” เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง

ตัวอย่าง การวิเคราะห์และประเมินค่าสารจากการดู โดยผู้ดูได้เขียนแสดงทรรศนะของตนหลังจากดูรายการทางโทรทัศน์ ผ่านคอลัมน์ที่วิบน้เทิงของแจ้วริมจอ จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ หน้า ๓๗

ที่วิงมงาย

เมื่ออาทิตย์ที่ผ่านมา ผมได้นั่งดูอยู่ ๒ รายการ เวลาและช่องต่างกัน แต่ที่เหมือนกันคือ การทำให้ผู้ชมหลงมงาย และหลงเชื่อว่าผู้วิเศษมีอยู่จริง ประมาณว่า สแกนกรรม ตัดกรรมนั่งกรรมฐานแล้วมีญาณวิเศษ รู้เห็นกรรม เห็นผี อะไรประมาณนี้ แล้วก็อ้างว่ามีเจตนาดี อยากให้คนทำดี

แต่ที่ผมเห็นมันไม่เป็นแบบนี้ ผู้คนต่างหลงมงายไปกับเหล่าผู้วิเศษที่ได้ออกรายการทีวีเพื่อโปรโมตตัวเอง จนมีลูกศิษย์มากมาย มันช่างผิดหลักของศาสนาพุทธ ที่บัญญัติถึงการห้ามอวดอุตริว่า ตนเป็นผู้วิเศษ และรวมถึงการห้ามทำกับสิ่งเหล่านี้ เพราะมันเป็นการหลอกลวงผู้อื่นความหมายของคำว่า “กรรม” ก็ผิดเพี้ยนไปจากกลุ่มคนเหล่านี้ กรรมแปลว่าการกระทำไม่เกี่ยวกับผีสาวใด ๆ ทั้งนั้น...

ถ้าผู้ผลิตรายการมีเจตนาดีจริง ก็ควรยกเลิกการโปรโมตผู้วิเศษปลอม ๆ เหล่านี้ซะ เพราะมันไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ กับใครทั้งนั้น รังแต่จะทำให้คนงมงายไปกับผีสาวเท่านั้น

ถ้าอยากจะทำรายการส่งเสริมคนทำดีจริง ๆ ก็ควรดูตัวอย่าง ๒ รายการนี้ครับ “หลวงพี่มาแล้ว” กับ “บัลลังก์คนดี” อย่าได้ผลักดันให้เยาวชนมลาย่อีกเลยครับ และอย่าเห็นแก่เม็ดเงินจนยอมให้ทำสิ่งที่ผิด ปล่อยให้พวกหลอกลวงมาออกแบบทีวีแบบนี้เลยนะครับ

ดีหรือไม่ว่า
ใช้หรือมั่ว

ฝึกอ่านประเมินค่า

โกรธ คือ โง่ โมโห คือ บ้า คนผูกโกรธกับตัวเปรียบได้กับสุนัขแทะกระดูก เพราะยิ่งแทะ
เหงือกของมันยิ่งเลื่อนเข้าเลื่อนออก เจ็บเหงือกตัวเอง คนขี้โกรธ ขี้โมโห อารมณ์ไม่คงเส้นคงวา
ไม่ว่าหญิงหรือชายย่อมเสียเกียรติ แสดงกิริยาอาการที่ไม่น่าดู ไม่พึงประสงค์แก่ผู้อื่นที่อยู่ใกล้ซิด
ตลอดเวลา ทำให้คนใกล้ซิด ไม่ว่าจะเป็นคนรับใช้ ลูกหลาน สามเณร ภรรยา หรือคนอื่น ๆ เป็น
ประสาทหรือไม่ก็พลอยบ้าตามไปด้วย บ้านที่ปลูกใหญ่โตมโหฬาร ถ้าคนในบ้านเต็มไปด้วย
คนขี้โกรธ ขี้โมโห ไม่ว่าจะ เป็นพ่อบ้าน แม่บ้าน หรือใคร ๆ ในบ้านก็ตาม คนผู้นั้นได้ชื่อว่า
เป็นผู้ทำให้บ้านร้อน คือ ทำให้คนที่อยู่อาศัยในบ้านร้อนรุ่มกลุ้มใจ แม้บ้านนั้นจะมี
เครื่องปรับอากาศ มีเครื่องอำนวยความสะดวกพร้อมมูล แต่ไม่มีใครอยากจะอยู่ในบ้านหลังนั้น
เพราะเมื่อเข้าบ้านครั้งใดต้องพบกับอารมณ์ร้าย คำพูดที่แสลงหู การกระทำที่กระทบกระทั่ง
เปรียบเปรย หรือมีคำตำราว่าทำไมไฟเราอยู่ตลอดเวลา ใครได้แม่บ้านพ่อเรือนเช่นนี้ถือว่าโชค
ร้าย

Activate Windows
Go to Settings to activate Windows.

(แก้ไขมีคุณค่าและสง่างาม ของทวีป อภิสัทธ)

อ่านประเมินค่า

1. เจตนาใดที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อ

2. มีคุณค่าในเรื่องใด

3. ข้อคิดที่ได้รับคืออะไร

4. อ่านแล้วเห็นด้วยกับผู้เขียนหรือไม่ อย่างไร

5. เนื้อเรื่องเหมาะสมกับใคร เพราะอะไร

Activate Windows
Go to Settings to activate Windows

4.

มีความสำคัญอย่างไร

4.

มีความสำคัญอย่างไร

1. ทำให้เกิดวิจาร์ณญาณ

เป็นการใช้วิจาร์ณญาณคิดใคร่ครวญเกี่ยวกับงานเขียนทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล ทำให้ผู้อ่านตัดสินใจงานเขียนนั้นได้น่าเชื่อถือหรือไม่ มีคุณค่าเพียงใด และสามารถนำไปใช้กับการอ่านข่าวสารในชีวิตประจำวันได้

2. พัฒนาศักยภาพการอ่าน

เพราะต้องใช้ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญการวิเคราะห์แล้วจึงประเมินเรื่องที่อ่านการประเมินคุณค่างานเขียนจะทำให้ผู้อ่านได้ฝึกตนเองในการอ่านและพิจารณาสาร

3. ได้ข้อคิดไปใช้ในชีวิตประจำวัน

เพราะการอ่านงานเขียนประเภทต่าง ๆ มักจะแฝงข้อคิด ข้อปฏิบัติอันดีในเนื้อเรื่อง หากผู้อ่านไตร่ตรอง ประเมินคุณค่าอย่างถี่ถ้วน ก็สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ขอบคุณดี...
...มีรางวัล

เปิดไฟ
ให้ผิวกันดีกว่า

มาจวดผิวสวย กระชับใส
ด้วยกัน...กัน

Snow piggy

WHITE CC CREAM SPF20 PA+++

ราคาพิเศษ
190.-

จาก...
...

วอนสื่อไทยดูคดี “หยุดสัมภาษณ์ #แม่แดงโม”

“สื่อคุณภาพควรให้ค่ากับคนที่ควรให้ค่า”
การสู้เพื่อเรียกร้องความยุติธรรมให้ผู้ตาย
คือบทบาทสื่อในการนำเสนอความจริง

ควรเอาเวลาไปส่องความคืบหน้าของคดี
เพราะสังคมต้องการทราบความจริง

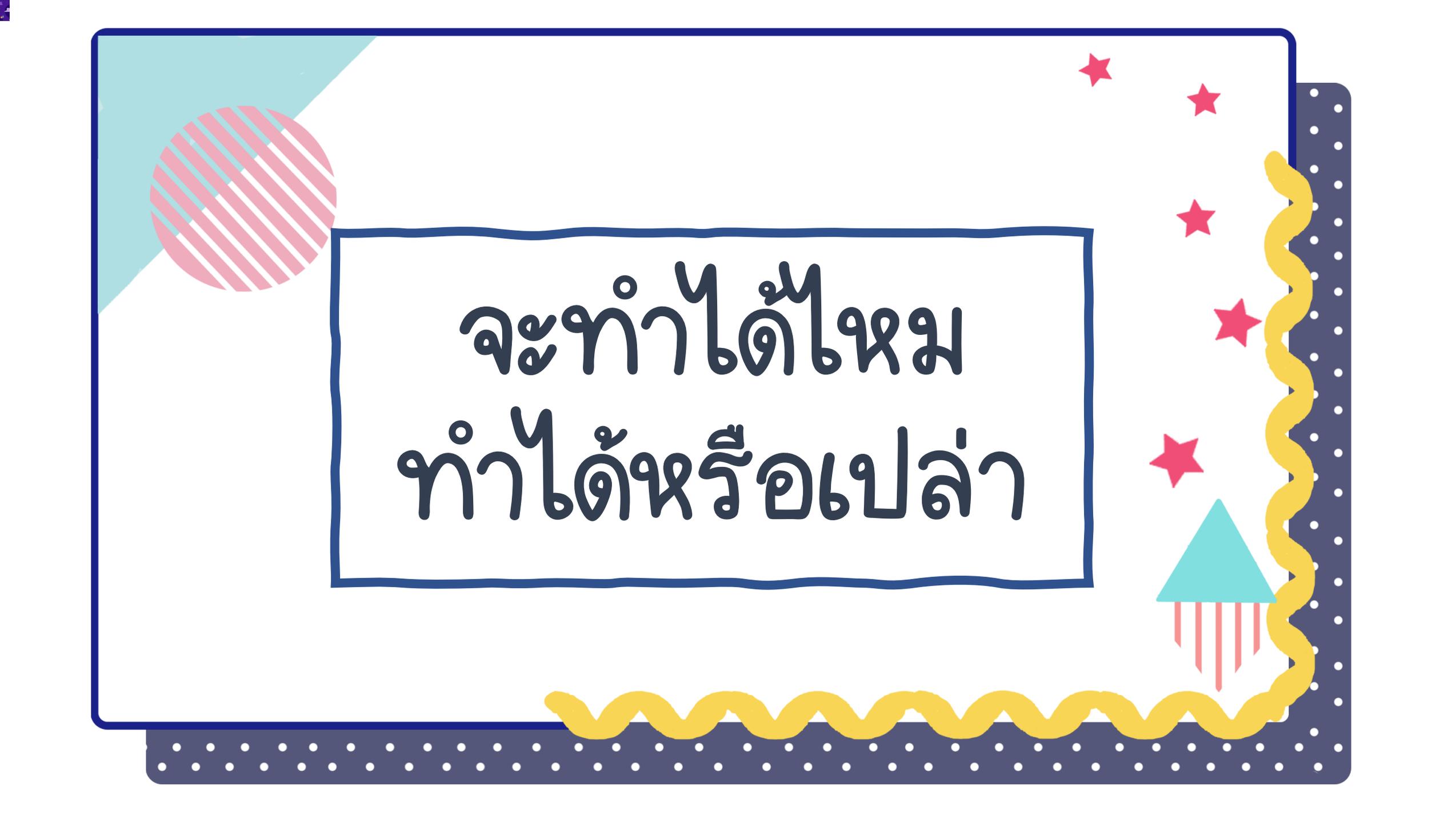
*สังคมทราบดีว่า ‘แม่ต้องการอะไร?’
ไม่ต้องหยี สร้างดราม่า ให้ผู้คนบอบซ้ำต่อไป*

- ติวเตอร์review -

THE
STANDARD
POP

“ผมหมดศรัทธาไปนานแล้วกับตำรวจ”

•
ณอหิณ - NOT ME เขา...ไม่ใช่ผม EP.10

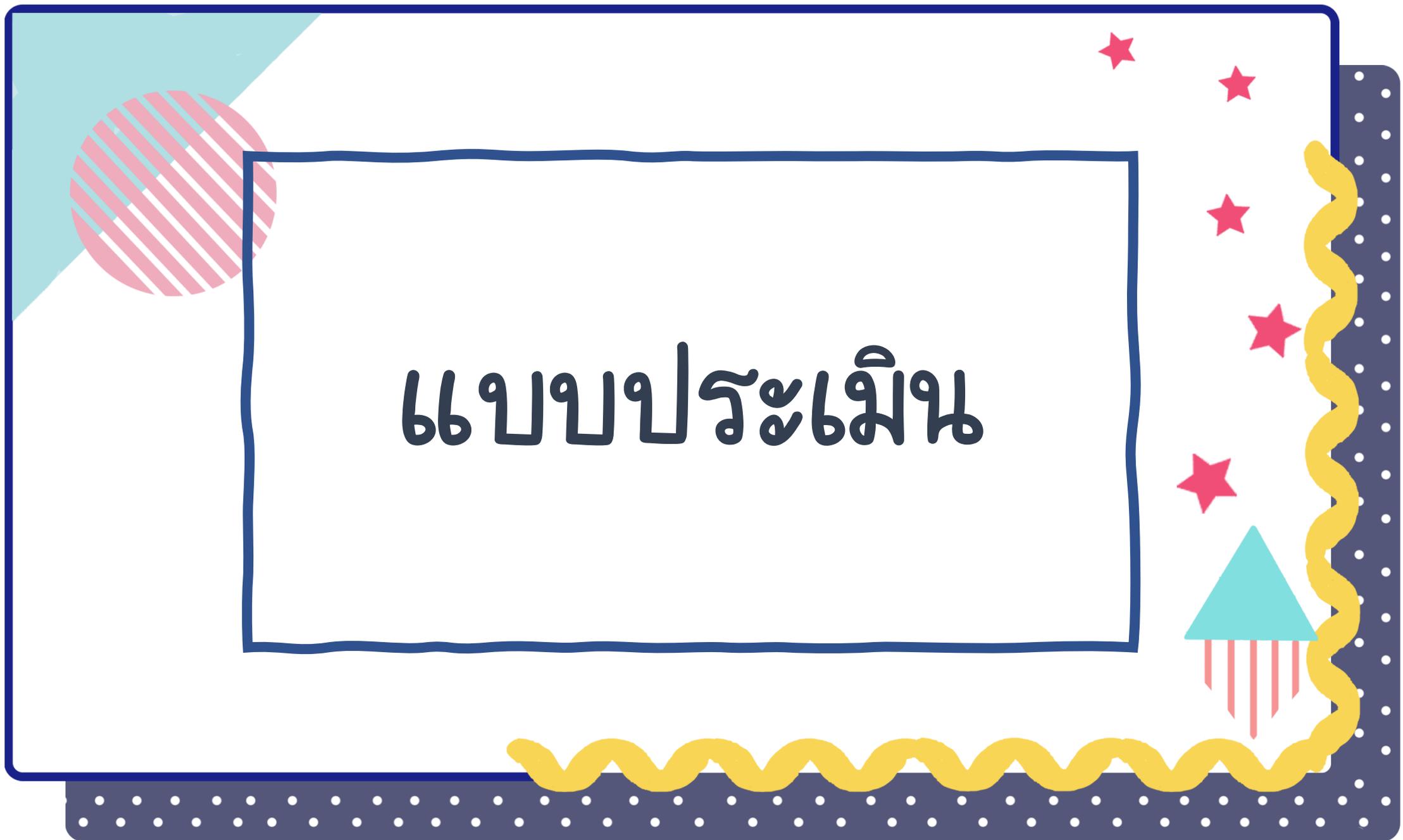

จะทำได้ไหม
ทำได้หรือเปล่า

จะทำได้ไหม
ทำได้หรือเปล่า

Kahoot!

แบบประเมิน

สมาชิกในกลุ่ม

นางสาวจิตราพร จิตจุล
64121109005

นางสาวดนูนาถ เกิดความสุข
64121109016

นางสาวจินดาทรัพย์ มิลอน
64121109018

นายวีรภัทร ช้างแจ้ง
64121109025

นางสาวเปรมิกา สุธิกุล
64121109026

นายสุธีรัฐ ศิริ
64121109036